

Един такъв подход вероятно ще предизвика доста възражения и ще създаде немалко трудности, особено в сферата на социалната практика. Но така или иначе, случаите на преферирано етническо самосъзнание и протичащите естествени етнически процеси са факт и ние не можем да си позволим да не забелязваме съществуващите реалности.

Занаятите на турските цигани от Североизточна България.

Занаятите, практикувани в град Провадия
и Провадийска област

Христо Ключков

Проучвания и публикации върху занаятите на турските цигани в България и в миналото, и днес почти липсват. Не се знаят и съвременните модификации на старите занаяти.

В групата на турските цигани или "хорохане рома" влизат три подгрупи:

- а) цигано-говорящи цигани - хорохая;
- б) цигано-говорящи цигани - лахоря;
- в) турско-говорящи цигани - чарале.

За периода септември - декември 1991 г. на територията на Провадия и Провадийска община сред тези подгрупи бе направено проучване на занаятите, които са имали преди и които имат днес.

В Провадия и в селата, смесено в махали, живеят около 6 хиляди турски цигани. Циганите в самия град Провадия са около 3 хиляди. Представители и на трите изброени подгрупи на групата турски цигани - "хорохане рома" живеят смесено в циганската махала на града. Изповядват мюсюлманска религия.

Най-многобройна е **подгрупата "хорохая"** - около 1500 души. В миналото "хорохая" се занимавали предимно с просия и работа на по-заможни българи (в домовете им или пък като земеделски работници). Но сред тях е имало и занаятчии, упражняващи следните занаяти:

а) избиване на котки и кучета и предаване на кожите и костите за обработка. Днес този занаят не се практикува от потомците на този род.

б) печкаджии - изработване и ремонт на печки. Днес потом-